

Sygn. akt I C 1194/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Beata Winnicka - Pyrgiel

Protokolant: Weronika Sikora

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2020 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko M. G.

o wydanie

I. nakazuje pozwanej M. G., aby wydała powodowi (...) Bank S.A. w W. samochód marki O. (...) rok produkcji 2006 r. o nr rej. (...) nr nadwozia (...):

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 796,52 zł (siedemset dziewięćdziesiąt sześć złotych 52/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Beata Winnicka - Pyrgiel

Sygn. akt I C 1194/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. pozwem skierowanym przeciwko M. G. wniósł o wydanie przez pozwaną pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu wg. norm prawem przepisanych.

Uzasadniając swoje roszczenie powód wskazał, iż pozwana na podstawie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 7 lutego 2014 r. przeniosła na jego rzecz własność przedmiotowego pojazdu, na skutek, czego stał się on jego właścicielem w 49%, zaś w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu uzyskał on pozostałe 51% udziałów we własności, wobec czego M. G. nie jest już właścicielką pojazdu.

Na rozprawie w dniu 14 lipca 2020 r. pozwana oświadczyła, iż uznaje powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 lutego 2014 r. strony zawarły umowę kredytu nr (...) oraz umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie. Umowa kredytu opiewała na kwotę 17.619,04 zł na okres 48 miesięcy. Kredyt miał być przeznaczony na sfinansowanie zakupu pojazdu marki O. (...), rok produkcji 2006 w kwocie 14.800 zł.

W § 3 umowy strony zabezpieczyły kredyt poprzez przewłaszczenie przedmiotowego pojazdu.

W umowie przewłaszczenia na zabezpieczenie, natomiast pozwana przeniosła na powoda udział we własności pojazdu marki O. (...), na skutek, czego powód stał się właścicielem pojazdu w 49/100 części. W umowie zastrzeżono, iż w przypadku wypowiedzenia przez bank umowy kredytu przejdzie na niego pozostała część udziału w prawie własności pojazdu tj. w 51/100 części.

Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy kredytowej. W dniu 29 czerwca 2017 r. powód wypowiedział pozwanej umowę kredytu, zaś w dniu 30 sierpnia 2017 r. wezwał ją do zapłaty kwoty 5.418,05 zł. Wezwanie okazało się nieskuteczne /bezsporne; nadto dowód: umowa kredytu - k.II-13v.; umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie - k.15-15 v.; oświadczenie o wypowiedzeniu umowy - k.16; potwierdzenie odbioru — k.17; ostateczne wezwanie do zapłaty - k 18; potwierdzenie nadania -k. 19-19 v./.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie stanowił - wobec uznania powództwa przez pozwaną - okoliczności niesporne. Ustalając okoliczności faktyczne sąd posiłkował się nadto dokumentami wskazanymi w powyższej części niniejszego uzasadnienia, których pozwana nie kwestionowała.

Na wstępie należy podkreślić, że sąd - na podstawie art. 213 §2 k.p.c. Jest związany uznaniem powództwa. Kontrola sądu jest ograniczona jedynie do przesłanek wymienionych w treści omawianego przepisu, a mianowicie związanie owo nie następuje, jeżeli uznanie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa (por.

wyrok Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej i Administracyjnej z 14 września 1983 r., III CRN 188/83). Sąd nie stwierdził jednak zaistnienia żadnej z ww. przesłanek, zwłaszcza że okoliczności wskazywane przez strony znalazły potwierdzenie w treści wspomnianych dokumentów, a tym samym jedynym możliwym rozstrzygnięciem sprawy było uwzględnienie powództwa.

Zgodnie z art. 222 § 1 k.c. właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

W związku z tym, że pozwana uznała powództwo, zaś okoliczności sprawy nie budziły wątpliwości, sąd w punkcie I wyroku na podstawie ww. przepisu nakazał pozwanej, aby wydała powodowi należący do niego samochód marki O. (...) rok produkcji 2006 o nr rej. (...), nr nadwozia (...).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 §1 k.p.c., uznając pozwaną za stronę przegrywającą proces w całości. Koszty te stanowiły: opłata od pozwu - 750 zł; notarialne uwierzytelnienie dokumentów - 29,52 zł; opłata od pełnomocnictwa - 17 zł